

O VÍLE KRISTÝNCE

JINDŘICH MALŠÍNSKÝ

JINDŘICH MALŠÍNSKÝ

verše ALOIS KOLÁŘ

*O VÍLE
KRISTÝNCE*

2015

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena
nebo reprodukována bez předchozího písemného souhlasu držitele práv.

Jindřich Malšínský / Alois Kolář

O VÍLE KRISTÝNCE

Sazba a obálka: Dušan Žárský
V elektronické podobě první vydání
Vydal Dušan Žárský – ŽÁR, www.zar.cz
v roce 2015

ISBN: 978-80-86725-56-7

Věnováno Alexandru Lisovikovi

POHÁDKA

*Milé děti! Jsem pohádka,
přicházím k vám po špičkách.
Přivedla jsem sladký spánek,
pohladí vás po víčkách.*

*Usínáte. Nechci rušit,
co maminka vypráví,
když vás klade do postýlky,
než vás spánek unaví.*

*Mám s sebou pár dobrých přátel,
ježka, žabku, žížalku,
zajíčka a tuhle v kapse
malinkatou píďalku.*

*Znám o nich spoustu pohádek,
budu vám je vyprávět,
abyste poznaly ptačí,
zvířecí a broučí svět.*

*Uvidíte, že to chodí
v pohádce jak u lidí.
Jedni jsou na sebe hodní
a druzí jim závidí.*

*Lišce přepychový kožich,
jelenu zas parohy,
stonožce sto párů botek,
a co má dát na nohy?*

*Závidí si však i děti,
a to není hezká věc.
Kdo má víc, má druhým přispět
nemá přec být lakomec.*

*Máme všichni držet spolu,
v pohádce i v životě.
Nikdo přece není sám
tak jak vrabec na plotě.*

*Dneska se už rozloučíme,
ráda jsem vás poznala.
Přijdu zítra, pár zvířátek
už jsem taky pozvala.*

*Teď vám přeju hezké sny
a poklidnou dobrou noc.
Maminka se taky loučí,
má vás ráda. Moc a moc.*

ZVÍŘÁTKA, VSTÁVEJTE, UŽ JE BÍLÝ DEN

*Na východní straně svítá,
sladce voní ranní vzduch.
Na pasece, v louce, v lese
panuje už čilý ruch.*

*Ptáci krásně vyzpěvují,
žáby k tomu kvákají.
Ježek se jim z trní směje:
„Hudební sluch nemají!“*

Sluníčku se dnes ráno nechtělo vstávat. Když zakukala kukačka, ještě se chvilku převalovalo v postýlce, ale pak si řeklo: Nedá se nic dělat, povinnost je povinnost, a když musíš tak musíš. Hop a hop, trochu si poskočilo, zakmitalo paprsky a vyhoupllo se nad obzor. Zvědavě se podívalo, co je nového dole na Zemi. Jedním paprskem probudilo žáby u rybníka a ty hned spustily kva kva kva koncert. Druhý paprsek pošimral na dvorku kohouta. Také se mu moc nechtělo, ale tak krásně a hlasitě probudit zvířátka nikdo

jiný neumí. Vyskočil na plot a zakokrhal. Zvířátka, vstávejte, už je bílý den. Slepičky vyběhly z kurníku a předháněly se, která lépe zakdáká. Prasátko vystrčilo hlavu z chlívku a zachrochtalo, husa zakejhala, koza zamečela, ovečka zabečela, pejsek zaštěkal a rozběhl se za kočičkou. „Mňau, mňau, nech mě pejsku, já už budu hodná a nebudu tě škádlit.“

Na louce probudilo sluníčko broučky a motýlky, u lesa vylétly z úlů včeličky, ve výběhu skotačila kobylka s hříbátkem a ptáčci zpívali jako o závod. Kos volal na kosici, beránek na ovečku, kocour na kočičku a sluníčko se usmívalo, že je všechno jak má být.

Nemrač se, usměj se, začíná krásný den. A jestli bude opravdu hezký, to záleží také na tobě.

HOLA, HOLA, ŠKOLA VOLÁ

*Když sluníčko ráno vstalo,
kapky rosy posnídalo,
pošimralo paprskem
Anduličku s Andrýskem.*

*Hola, děti, probudte se,
maminka už kaši nese.
Snad nechcete ještě spát?
Vstávejte, pojďte si hrát!*

Jeden paprsek pohladil maminku, jiný pošimral tatínka. Tatínek popřál mamince dobré ráno, maminka tatínkovi hezký den. Uvařila kávu, dětem snídani a připravila jim do školy svačinu. Tatínek se oholil, oblékl, políbil maminku a pospíchal na autobusovou zastávku.

Maminka probudila Haničku a Mirečka, připomněla jim, aby se ve škole hodně hlásili a poslouchali paní učitelku. Také dávejte pozor na křižovatce, aby vás nezajelo auto. Na ulici bylo živo. Každý někam chvátal. Maminky s kočárky do jeslí, s většími dětmi do školky a kluci a holčičky se

loudali do školy. Listonoš s brašnou roznášel dopisy a pohlednice s obrázky cizích krajů, policista řídil dopravu, auta rozvážela pečivo, nákladáky cihly a tvárnice. V zatáčce se objevil kamion a všichni se uhýbali na stranu, aby je nezajel. Lidé s taškami se hrnuli do obchodů. Někdo se usmíval, jiný se mračil, podle toho jak se kdo vyspal a jakou měl náladu.

Sluníčko bylo spokojené, že všechno klapě. Rozhlíželo se po krajině, poslouchalo zpěv ptáčků, celá příroda kam oko dohlédlo, byla krásně barevná. Obloha světle modrá, listy na stromech zelené, pampelišky žluté, hasičské auto červené. Motýlci hráli všemi barvami, bílou, žlutou, hnědou, radost na ně pohledět. Sluníčko se na chvilku zamyslelo, jestli na někoho nezapomnělo a popřálo všem lidem hezký den a hodně radosti.

NA LOUCE V LESA

*Na louce v pěkné chaloupce
jeje, ta je maličká -
na postýlce zavrňela
malá, hezká holčička.*

*Protáhla se, zazívala,
mrkla okem na palouk.
Jsem to lenoch! Vždyť na louce
pracuje už každý brouk.*

Pod smrkem ve vysoké trávě byla malá chaloupka s jedním okýnkem a v té chaloupce spala holčička. Sluníčko se usmálo a hned zahubovalo: „Copak je to za pořádek? Už je bílý den a ty ještě spíš, honem vstávej!“ A poslalo do chaloupky zlatý paprsek.

Ten nejdříve obešel postýlku, a když to nebylo nic platné, pošimral holčičku pod nosem. Ta se otočila na druhou stranu a spala jako by ji do vody hodili.

„Tak teď už toho mám dost!“ A paprsek znovu šimral ve vláskách, pod nosem i na nose, to už o trochu víc, a pak ještě přidal, ale to už holčička otevřela oči. Podívala se

z okýnka a sluníčku vesele zamávala. Vždyť už vstávám! A hup, vyskočila z postýlky.

Vyběhla z chaloupky, protáhla se, umyla se kapkou studené vody a zavolala na všechny strany: „Vstávejte, vstávejte, žádné lenošení.“

Ale ozval se jí jenom smích, protože všichni už byli dávno vzhůru. Mravenečci pobíhali sem a tam kolem mraveniště, broučci uklízeli smetí, ježek si vyšel sehnat něco dobrého na zub. Žízala Žaneta si nasadila klobouk a šla se podívat na louku, jestli někdo nepotřebuje pomoc. Žaneta byla pracovitá a ochotná a na louce měla spoustu kamarádů a kamarádek. S každým se pozdravila, zamávala k chaloupce a zavolala na holčičku: „Ty jsi dneska zaspala, copak se ti hezkého zdálo?“

„Zdálo se mi, zdálo, že mám všeho málo.“

„Tak to je dobře, že jsi vyskočila z teplého pelíšku, začni pracovat a budeš mít všeho víc.“

Obě se tomu zasmály a každá šla svou cestou.

JMENUJI SE KRISTÝNKA

*Ta holčička byla víla.
Víly znáte z pohádky.
Na pasece žila sama,
jen s přáteli zvířátky.*

*Kristýnka se jmenovala
a každý ji tam měl rád.
Kdo nebyl zlý a nezlobil,
ten byl její kamarád*

Holčička se vrátila do chaloupky, ustlala postýlku, zametla světničku a všude utřela prach. Pustila si rádio, oblékla se do šatiček, které jí moc slušely, a šla se podívat na zahrádku. Utrhla do košíčku trochu zeleniny, aby si mohla v poledne uvařit trochu polévky. Chtěla pozvat i žábu Boženku a ježka Vojtu. Oba mají zeleninu rádi a jistě si pochutnají.

Jéje, právě jsem si uvědomila, že jsem se vám ještě nepředstavila. Jsem pohádková víla a jmenuji se Kristýnka. Bydlím v pohádkovém domečku a na louce mám spoustu přátel. Už znáte moji dobrou kamarádku Žanetku. Je to

parádnice, pořád se něčemu směje a to je moc dobře, protože smích je lék na všechny nemoci.

Ježek Vojta je taky můj kamarád. Bydlí na kraji lesa a pod pařezem má svůj pelíšek. Vojty je mi líto, protože žije sám, bez paní ježkové a malých ježečků. Ale je mladý a hezký, a tak si časem jistě nějakou najde. Moc bych mu to přála.

Kousek od chaloupky je velké mraveniště a v něm žije tolik mravenců, že je nejde ani spočítat. Mravenci jsou pilní a pracovití, tuhle něco přinášejí, tamhle zase odnášejí, chvilku se nezastaví.

Také vás musím seznámit s беруškou Janinkou a žábou Boženkou, která žije nedaleko v rybníce a často si k nám přijde zahrát Člověče, nezlob se.

BOŽENKO, NEZLOB SE!

*Kristýnka měla návštěvu:
Ježka, žabku, žížalu.
Všem něco dobrého dala:
ježečkovi křížalu,
žabce šťovík
a žížalce lupíneček z jahody.
Pak si hráli.
Domeček byl plný dobré pohody.*

Dnes ráno nemohla Kristýnka dospat. Probudila se už v šest hodin, všude ticho, nikde se ani hlásek neozval. Obrátila se na druhou stranu, dala si polštář na oči a ještě si hodinku přispala. Pak se pod bodlákem osprchovala, oblékla si tepláky a šla na zahrádku trhat plevel. Dnes kropic nebudu, jak se tak dívám, nějak se to zatahuje, odpoledne asi bude bouřka.

Po obědě zavolala Božence. Ale ta se neozývala, možná, že se někde s někým zakvákala nebo zapomněla mobil doma. Za hodinu to zkusila znovu a to už se jí ozvala.

„Boženko, nějak se to mračí a asi nám trochu sprchne. Co bys tomu říkala zahrát si odpoledne Člověče, nezlob se?

Zavolám Vojtovi, uděláme si bylinkový čaj a bude nám veselo.“

„Tak to já přiskáču ráda, stejně nemám nic na práci.

Ahoj, tak ve tři.“

Ještě před třetí zafukal na dvířka u chaloupky ježek. Vojta bývá vždycky přesný, co slíbí, to splní a co řekne, udělá.

„Pojď dál, Vojtíšku, a sedni si.“ Ale to už přicházela i Boženka.

Hru zahájil šestkou Vojta, potom si nasadila Kristýnka a nakonec žabka. Božence se vždycky dařilo, ale dneska ji štěstí opustilo. Zato se dobře vedlo Vojtovi, skončil jako první, druhá byla Kristýnka. Boženka prohrála. Byla z toho smutná a při čaji toho moc nenamluvila. Kamarádi ji museli utěšit a navrhli, že si zahrají ještě jednou. A podruhé měla Boženka štěstí. Opravdu vyhrála a zase se na ně usmívala.

O autorech

JINDŘICH MALŠÍNSKÝ

Narozen 22. února 1932 v Hradci Králové

Původní jménem Jindřich R. F. Červíček. Narodil se v rodině vojenského hudebníka Jaroslava Červíčka, nejmladšího syna principála známé české kočovné divadelní společnosti doby obrozenecké Ondřeje Červíčka, který hrával divadlo s Josefem Kajetánem Tylem.

Po přestěhování do Jindřichova Hradce působil celý život jako učitel na Českokrumlovsku, v posledních dvaceti letech ve funkci ředitele školy v Horní Plané.

V roce 1977 byl vyznamenán ministrem kultury ČSR titulem „Vzorný pracovník kultury“, v roce 2012 byl přijat do Obce spisovatelů České republiky.

PŘEHLED LITERÁRNÍ ČINNOSTI

Knihy pro děti (s básněmi Aloise Koláře):

O VÍLE KRISTÝNCE

O VÍLE KRISTÝNCE A DUHOVÉM PRINCI

ABECEDA TO JE VĚDA

LASKAVÉ POHÁDKY Z 21. STOLETÍ

O KOČIČÍM MŇOUKÁNÍ

PRINCEZNY TO MAJÍ TĚŽKÉ

Knihy pro dospělé:

KOHO V NOCI NEPOTKÁTE – povídky

KAŽDEJ JSME NĚJAKEJ – fejetony, s básněmi Aloise Koláře

JAK JSEM TO VIDĚL JÁ – CV

JULIE, KDE MÁŠ ROMEA? – román

ZPACKANÉ REPORTÁŽE

VE STÍNU MAGNOLÍÍ – vzpomínky na studijní léta

PRINCIPÁL – generační román

A-FÓR-ISMY – společně s A. J. Kolářem

POHLED Z OČÍ DO OČÍ – výběr z díla, 2015

CITÁTY A CINTÁTY

NA KŘÍDLECH ANDĚLŮ – rozepsaný román

ALOIS KOLÁŘ

se narodil 28. února 1932

v Drahoňově u Kamenice nad Lipou

Po maturitě na gymnáziu v Jindřichově Hradci pracoval na statku svého otce. Pro kulacký původ nesměl studovat na vysoké škole. V letech 1953–1955 fáral jako příslušník PTP v kladenských dolech. Po vystěhování rodiny pracoval ve stavebnictví v Kladně, koncem 60. let pak jako programátor v SONP Kladno.

V roce 1981 se mu splnilo životní přání, stal se učitelem průmyslové školy a tuto práci vykonával až do důchodu.

*Pokud se Vám líbila pohádka
o Vile Kristýnce, můžeme Vám nabídnout její
pokračování a také e-knihu o princeznách.
Obě napsal opět Jaroslav Malšínský
a doprovázejí je básničky Aloise Koláře.*

*O VÍLE KRISTÝNCE
A DUHOVÉM PRINCI*

*PRINCEZNY
TO MAJÍ TĚŽKÉ*

Odřazy na prodejce najdete na www.zar.cz